



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 16. Acacius Constantinopolitanus damnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

§. XVI.

Sæculum V.

A.C. 484.

*Acacius Constantinopolitanus
damnatur.*

Comperta hominis contumacia Felix
 Papa tandem Acacium in Synodo *Felix. ep. 6.*
 Episcoporum Italiae damnavit, suamque *to. 4. Conc.*
 Sententiam pronunciavit, cujus initium *p. 1073.*
 est: *non unius noxæ inventus es reus.*
Contemptis Nicænæ Synodi Decretis Ju-
ra Provinciavum usurpasti. Hæreticos
usurpatores, quos ipse damnaveras, non so-
lum in tuam recepisti Communionem, sed
etiam aliis Ecclesiis regendis præfecisti.
Hujus culpæ exemplum habemus in Joanne,
quem a Catholicis Ecclesiæ Apamiensis
rejectum, & Civitate Antiochena expul-
sum, in Sedem Tyriensem immisisti. Aliud
exemplum suppetit in Himerio, quem a
Diaconatu depositum, & excommunicatum,
ad ordinem Presbyterorum evexisti.
 Tum exprobrat, quod Petrum Mongum,
 Concilii Calcedonensis hostem, tueatur,
 ut ei Sedem S. Marci asserat. Memorat
 vim Legatis Vitali, Miseno, & Felici, spre-
 to jure Gentium, illatam. Subjungit:
Coram Sacra Sede, quod tamen Canones
præcipiunt, noluisti respondere ad libellum
Fratris mei Joannis (nempe Talajæ) qui
contra te Accusationes gravissimas attulit,
quas pertinaci tuo silentio confirmasti.
 Tum sic clauditur oratio: *Quamobrem*
 Pars

Pars

Sæculum V. *Pars tua sit cum illis, quorum causam de-*
A.C. 484. *fendendam strenue suscepisti. Et scias te*
per istam Sententiam honore Sacerdotii,
& Communione Catholica esse privatum,
Judicio S. Spiritus, & Auctoritate Apo-
stolica damnatum, quin unquam ab hoc
Anathemate absolvi possis. Celius Felix
Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ Romanæ Epis-
copus subscripsi. Datum quinto Kal. Aug.
Venantio Consule, id est, 28. Jul. an. 484.
 Huic Sententiæ Episcopi sexaginta se-
 ptem cum Pontifice subscripserunt. Ex
 his cognoscimus, etsi regnaret Odoacer
 Arianus, tamen Episcopis Italiæ æque ac
 sub Imperatoribus Catholicis in Syno-
 dum congregari liberum fuisse.

Tuto ex Senioribus Ecclesiæ Roma-
 næ Clericis uni officium Defensoris col-
 latum, ut Sententiam pronunciatam per-
 ferret Constantinopolim, non enim aliud
 suppetebat modus. Duæ quoque episto-
 læ ipsi commissæ, altera ad Imperatorem,
 altera ad Clericos, & Populum data. Epi-
 stola ad Zenonem Imperatorem directa
 prima Aug. ejusdem anni data est, estque
 Responsum ad illam epistolam, quam ipse
 ad Papam Vitale, & Miseno perferenti-
 bus dederat. Initio Papa queritur, vim
 Legatis suis fuisse illatam spreto Gentium
 Jure, (*) cujus inter barbaras quoque Na-
 tiones

(*) Hic habemus indicium Papæ non tantum
 tan-

tiones maxima Reverentia esset. Deinde edicit, nunquam fore, ut Sancta Sedes cum Petro Alexandrino communicet, etiam si aliud obesset nihil, quam quod ab Hæreticis fuerit ordinatus. *Quare, inquit, ad tuum ipsius provoco Judicium, an Christianis Communio S. Petri Apostoli, vel Petri Alexandrini sit eligenda. (*) Cognoscere poteris, qualis vir iste fuerit, quam impie Sacerdotium, vix unum, qui ipsum ordinaret, habens, invaserit. Quamdiu damnatis, etiam inter vos Constantinopoli fuerit adnumeratus. Hæc intelliges, inquam, ex litteris Acacii, quem hodie Defensorem habet, ad Antecessorem meum datis, quarum exempla tibi transmittito. Tum damnatum fuisse Acacium Imperatori aperit, & hortatur, ut huic*

Ordi-

ranquam Episcopi, sed etiam tanquam Principis loquentis; nam inter solos Principes Jus Gentium locum habet, nisi quis dicat, officium Advenas, & Hospites humaniter excipiendi ad Jus Gentium referri.

(*) Nunquam Ecclesia vera indignis & non Pœnitentibus noxia indulgentia Communionem concessit. At Domini Hollandi, dum Dies Orationis, pœnitentiæ, & jejunii indicunt, jubent Subditos suos pro omnibus Protestantium Ecclesiis in diversis orbis Partibus dispersis orare, nihil solliciti, an isti Protestantes in diversis orbis Partibus dispersi eandem cum ipsis Fidem teneant.

Hist. Eccles. Tom. VII.

D

Ordi-

Sæculum V. Ordinationi tanquam divinæ voluntati
 A. C. 484. se subjiciat, quod magis e re Imperato-
 ris sit, Auctoritati Ecclesiæ obedire, quam

S. Felix Papa eidem velle imperare. In Epistola ad
 ad Zenonem Clericos, & Populum Constantinopoli-
 & Constanti- tanum Papa indicat, Vitalem, & Mife-
 nopolitanos, num fuisse damnatos, ut scandalum in-

Epist. 10. obedientiæ tolleret. Condemnationem
 quoque Acacii notam facit, & sententiæ
 exemplum mittit; tum subjungit: *Ve-
 stro judicio in ordine suo conservandus
 est Salomon Presbyter, quem deposuit A-
 cacius, ut Hereticis placeret. Omnes
 alios, si quos forte detruxit, restituite.*
 Tandem monet, ut quicumque Catholi-
 ci audire vellent, a Communione Aca-
 cii recederent.

Ubi Tutus Defensor in Orientem per-
 venit, elusis illorum, qui se Abydi expe-
 ctabant, insidiis, Constantinopolim ingres-
 sus ad Monasterium Dii ex Ordine Ace-
 metensium divertit. Cum ab Acacio ob-
 tinere non posset, ut reciperet Papæ Epi-
 stolam, in qua ipsius Damnatio contine-
 batur, industria usus illius Cœnobii Mo-
 nachis persuasit, ut Die Dominica Acacii
 ad Officium celebrandum Ecclesiam in-
 gredientis pallio eam affigerent. Non
 nulli ex Monachis, qui istud ausi fuerant,
 necati, alii verberibus affecti in carcerem
 missi sunt. Tutus vero, postquam stre-
 nue imperata fecisset, auro corrumpi se
 passus,

Liberat.
brev. c. 18.
p. 770. c.
Theoph. p.
114. Niceph.
XVI, c. 17.

passus, cum Acacio communicavit. Id Sæculum V.
 Pontifex per litteras Rufini, & Thalassii A. C. 484.
 Presbyterorum, & Abbatum Civitatis
 Constantinopolitanæ, quas aliquis nomi-
 ne Basilius attulit, edoctus est. Itaque
 Tutus in Italiam reversus, atque in ple-
 no Concilio suis litteris & propria Con-
 fessione convictus, Defensoris munere,
 quod ei ad tempus datum fuerat, priva-
 tus, & excommunicatus est. (*) Hæc
 D 2 Papa

(*) Hier. ergötzet sich der Uebersetzer in einer Anmerkung mit dem Ausdruck: Die faulen Mönche. Allein es muß dieser Tadelrichter doch erfahren, daß heut zu Tag die Mönche noch Liebe genug zur Arbeit haben, um in seiner Uebersetzung des Herrn Fleury die Fehler, welche theils aus seiner Nachlässigkeit, theils aus Ungeschicklichkeit, aus Unwissenheit, was die Katholiken eigentlich lehren, aus Furcht, es möchten seine Leser den Ungrund der protestantischen Sätze einsehen, aus Vorurtheil, aus Betrug, aus Schmähsucht, und aus dem Gebrauch der zum Schein von ihm selbst so sehr verdamnten verwegenen Kritik herrühren, der Wahrheit liebenden Welt zu entdecken. Er hätte sich sollen die Bescheidenheit einer gelehrten Frau in Sachsen, welche mehr thut, als der heil. Paulus 1. Tim. 2. v. 15. ihrem Geschlecht zumuthet, zum Muster vorstellen, und solche Bücher aus dem Französischen übersetzen, deren Inhalt mit der Religion nicht verbunden ist, oder wenigstens den Herrn Fleury aufrichtig übersetzen, und die Katholiken unbeschimpfet lassen.

Sæculum V. Papa Rufino, Thalaffio aliisque ex Civitate Constantinopolitana, & ex Bithynia
A. C. 484. Monachis scripsit, jubens, ut Monachos, qui se seduci passi fuissent, sua Communionem excluderent, illorum autem rationem haberent, qui non nisi magnis tormentis fracti cessissent, cum his enim mitius esse agendum.

Epist. II.

§. XVII.

Petrus Fulv restituitur.

Gelas. ep. ad Dard. pag. 1205. 1206. Gesta de nom. Act. in fi. Acacius Imperatoris Præsidio fretus Depositionis sententiam a Papa in se latam flocci habuit, atque usque ad mortem offerre Sacrificium non cessavit. (*) Imo ex Diptychis Nomen Papæ abstulit; ipsius nutu in toto Oriente plurimi Episcoporum Catholicorum depositi, quibus Hæreticos succedere jussit; ceterum cum Hæreticis communicabat. Calendionem Antiochenum Episcopum legitimum, quem ipse ordinaverat, ejecit. *Lib. brev. c. 18. Gelas. ad Dard. p. 1209. Evag. III. c. 16. Theoph. p. 115.* *Depositionis obtendebat, quod favisset Factioni Illi, Magistri Officiorum, qui in Oriente Leoncio, & Pamprepio sociis seditione*

(*) Diese Worte des Herrn Fleury: Et continua jusques à la mort à offrir le Saint Sacrifice, hat unser Protestant auf seiner 26. Seite, gegeben: Vielmehr fuhr er mit der Verwaltung seines Amtes fort bis an seinen Tod: Hominem solertissime perfidum!